

KERKBAND

L'ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

39ste jaargang

2 december 2018

Troostlied voor wie met kerst alleen is

Willem Wilmink

Wees niet zo bang voor Kerst.
Het zijn twee dagen,
dat is niet meer dan achtenveertig uur.
En uren, het ene vlug, het andere trager,
uren vervliegen op den duur.

Raak niet verloren in herinneringen,
wees toch een beetje wijzer deze keer.
Zing maar "Stille nacht" als je kunt zingen,
want stil zal het zijn, die nachten. Zeer.

Zing in jezelf: "De witte vlokken zweven."
Terwijl de regen langs de pannen ruist.
Het kind is niet in Bethlehem gebleven:
Het is naar Golgotha verhuisd.

Gedenk de dieren op de schalen en borden.
die zitten meer dan jij in de puree.
Eten is beter dan gegeten worden
ook in de glans van Lucas 2.

Zeg "nee" als mensen je te eten vragen,
want in een andermans gelukkige gezin
daar is de kerstboom enkel te verdragen
met een uitslaande brand erin.

Wees niet zo bang voor Kerst... Het zijn twee dagen

JEZUS EN DE POLITIEK. Een kerstoverdenking

Ds. Henk Vijver

Lucas 2

In het geboorteverhaal van Jezus dat Lucas in hoofdstuk 2 van zijn evangelie vertelt, komt de politieke wereldorde van die tijd aan bod. Het verhaal begint er zelfs mee. Augustus, keizer van het Romeinse rijk, kondigt een decreet af waardoor de ouders van Jezus op reis gaan naar Bethlehem waar vervolgens hun zoon wordt geboren, aldus het verhaal van Lucas. Ook Quirinius, gouverneur van Syrië en Palestina, wordt genoemd. In hoofdstuk 3 geeft Lucas een nog uitvoeriger lijst van politieke leiders. De wereld waarin Jezus wordt geboren, wordt in belangrijke mate bepaald door de politiek, zoals dat ook vandaag het geval is. Vanouds hebben christenen nagedacht over dat verband tussen Jezus en de politiek. Wat betekent het dat een schrijver als Lucas over Jezus vertelt in samenhang met de politieke orde van zijn dagen? Als ik het goed zie, dan kun je dat verband op twee heel verschillende manieren uitleggen. Twee visies op 'Jezus en de politiek'. Ik wil beide visies kort beschrijven als thema voor bezinning en gesprek.

Gods orde tegenover de wereldorde

De eerste uitleg ziet een radicale tegenstelling tussen Jezus en de politieke wereldorde van zijn dagen. Jezus staat lijnrecht tegenover de machthebbers van deze wereld. Niet voor niets, zegt men, wordt Jezus door Lucas 'Heer' (kyrios) genoemd, een titel die juist de keizer van Rome zich had toegeëigend. Maar keizer Augustus heeft geen recht op deze titel 'kyrios'. Augustus en al die andere politieke leiders maken van de wereld een plaats van onrecht en geweld. Lucas presenteert in zijn evangelie de echte kyrios: Jezus. Deze 'Heer' zal de wereld verlossing en vrede brengen. Mensen die Jezus volgen, zullen zich dan ook tegen het heersende politieke bestel keren. Het evangelie van Jezus van Nazareth heeft in deze uitleg een rebelse of zelfs revolutionaire strekking. Deze Heer roept ons op radicaal afstand te nemen van de bestaande politiek en zijn

vertegenwoordigers. In de politiek moet alles helemaal anders en wat dat precies betekent, kun je zien aan de persoon van Jezus. Deze uitleg heeft eeuwenoude papieren, maar werd in de jaren 60 en 70 van de vorige eeuw opnieuw populair. Niet zo vreemd voor wie de tijdgeest van die jaren een beetje kent. Ik heb ook zelf vroeger wel in deze geest gepreekt over Lucas 2. Het is dan ook een aantrekkelijke uitleg. Het evangelie stimuleert ons kennelijk de wereld met al zijn kwaad af te wijzen. We zongen dat vroeger in de kerk: 'Neem de wereld, geef mij Jezus'. De gedachte is dan: dankzij het evangelie weten wij van een andere wereld; die wereld vind je door je af te wenden van de bestaande wereld en Jezus na te volgen. Dat spreekt aan omdat alles wat er in de wereld gebeurt ons enorm kan tegenstaan: corruptie, geweld, politiek gekonkel en machtsmisbruik. Sommige mensen zijn daar zelfs cynisch van geworden en laten zich gemakkelijk verleiden door politieke partijen die beloven het allemaal volstrekt anders (en beter!) te zullen doen. Toch heeft deze uitleg mij nooit helemaal overtuigd. Immers, als je inderdaad zegt dat Jezus en zijn volgelingen voor een radicaal andere wereld kiezen dan de wereld die wij kennen, wat is daar dan de praktische consequentie van? Keer je je dan tegen de heersende politieke orde, ook in een democratisch land als Nederland? En wat behelst dat dan concreet? Revolutie? Afwijking van de wereld? Wil je dan leven met je rug naar de wereld en de politiek? Persoonlijk heb ik het idee dat je met deze visie op 'Jezus en de politiek' vast loopt.

God in de wereld

Er is een tweede visie op 'Jezus en de politiek' en ook die is al eeuwen oud. Uit de twee boeken van Lucas (zijn evangelie en de Handelingen) krijg je niet de indruk dat Lucas heel erg negatief staat tegenover de politieke orde van zijn tijd. Hij noemt de politici van zijn dagen maar voegt daar geen oordeel aan toe. Het is dus maar de vraag of Lucas wel zo'n scherp contrast ziet tussen Jezus en de politieke leiders van zijn tijd. In de Handelingen kan hij zelfs met een zekere welwillendheid spreken over het Romeinse bestuur. Daardoor dringt zich als het ware een andere lezing van zijn evangelie op. Natuurlijk zal Lucas de onvolmaaktheden van de

politiek hebben gezien. Een mens moet dan ook niet te veel van de politiek verwachten. 'Alles is politiek, maar politiek is niet alles', zo heeft iemand dat ooit verwoord. Toch is de wereld voor Lucas niet één en al negativiteit. De politieke orde is niet zo slecht of daarbinnen is plaats voor Gods aanwezigheid, dat wil zeggen: voor Gods heil. Dat is wat Lucas wil laten zien met zijn verhaal over Jezus. De geboorte van Jezus betekent dat het heil van God binnenkomt in deze wereld met al zijn kwaad. Voor God is die onvolmaakte wereld dus de moeite waard! Jezus volgen betekent dan ook niet dat je je afkeert van de bestaande wereld, maar dat je je juist voor die wereld wilt inzetten.

Leidde de eerste visie tot een soort revolutionaire afwijzing van de wereld en de politiek, deze tweede visie weet de bestaande wereldorde ondanks alles positief te waarderen en vraagt om een houding van positieve betrokkenheid. Dat is een levensgroot verschil. De eerste uitleg keert zich in naam van God tegen de bestaande wereld en de bestaande politiek. De tweede uitleg ziet juist Gods aanwezigheid ín die bestaande wereld met al zijn onvolmaaktheden. Deze tweede visie behoedt je voor cynisme ten aanzien van de politiek. De wereld is zo slecht niet of God investeert er in. Dat keizer Augustus een decreet afkondigt waardoor uiteindelijk de geboorte van Jezus in Bethlehem mogelijk wordt, suggereert dan ook dat de politiek van deze wereld in lijn kan zijn met het heil van God. Anders gezegd: hoe slecht wij de politiek ook mogen vinden, de politieke wereldorde maakt wel het samenleven van de mensen mogelijk en daarom is de bestaande orde altijd nog beter dan een wereld waarin geen enkele orde zou heersen. Dat inzicht maakt een positieve houding en betrokkenheid bij de wereld mogelijk. Deze tweede uitleg is dus zowel realistisch (het kwaad van de wereld wordt erkend) als hoopvol (in die wereld met al zijn kwaad is God aanwezig). Geen afwending van de boze wereld, maar een principiële waardering van de bestaande wereld. Een goed uitgangspunt voor constructieve politiek. Om dat laatste is deze tweede visie mij in de loop van de tijd steeds meer gaan aanspreken.

Bijbeluitleg

We kunnen Lucas zelf niet meer vragen wat hij heeft bedoeld. De vraag is ook maar of dat erg is. Wij zelf zullen de bijbelteksten moeten uitleggen. Net als we doen met bijvoorbeeld muziek en schilderkunst. We kunnen Bach niet meer vragen hoe hij zijn Matteüs Passie precies bedoelde, en Van Gogh niet wat er in hem omging toen hij zijn zonnebloemen schilderde. Zij hebben hun werk aan de wereld toevertrouwd en daarmee hebben ze het ook uit handen gegeven. En dus bestaan er verschillende interpretaties naast elkaar. Als die verschillen in uitleg bijdragen aan de bezinning op die kunstwerken, dan is dat een verrijking. Dat geldt ook voor Lucas en andere bijbelschrijvers. Wij zullen er mee aan de slag moeten en in gesprek gaan over onze interpretaties. De enige maatstaf die we hebben is: trouw aan de tekst en zorgvuldigheid in de omgang daarmee. Tegelijk is het belangrijk te beseffen dat wij zelf 'meekomen' in onze uitleg van de bijbel. Het gaat uiteraard om de teksten zelf, maar een even grote rol is weggelegd voor de wijze waarop wij de wereld en ons zelf begrijpen. Dat maakt bijbeluitleg tot een zeer persoonlijke aangelegenheid.

Samenvatting kerkenraadsverg. (12 nov. secr.)

Marjolein opent voor de 1ste keer als voorzitter de vergadering en heet de vier aanwezige leden van harte welkom. Een bijzonder welkom aan ds. Bert Oosthoek.

Bert houdt een inleiding uit het boekje Bijbelse miniaturen van Carel ter Linde. Een uitleg over Genesis 6 vers 1-4.

Dit is weer de 1ste vergadering na 18 juni. In sept. en okt. waren te weinig KR leden aanwezig om te vergaderen.

De Agenda en de notulen worden goedgekeurd.

Naar aanleiding van de notulen:

- a. Het boek: De Pastor en de Praeses is afgelopen zondag na de dienst gepresenteerd door Willem van Buuren. Wie nog een boek van hem wil hebben kan dit bestellen bij Derk Rozema.

- b. De Hollandse muziekavond (10 okt.) kon gelukkig doorgang vinden in de kerk. Dank aan de organisatoren. Het is jammer genoeg de laatste keer geweest.
- c. Ook de startzondag (30 sept.) is op het laatste moment toch doorgegaan en was wederom een groot succes.
- d. De Defibrilator (AED) is opgehangen in de consistoriekamer. Er zijn echter mensen in onze gemeente die absoluut niet gereanimeerd willen worden. Deze mensen kunnen zich melden bij de secretaris en hun namen zullen op een lijst worden opgenomen die opgehangen wordt op de binnenkant van de kastdeur bij de AED.

Ingekomen en verstuurde post:

- a. Diverse mails over de ernstige ziekte van Ypie Draaisma.
- b. Er is geregeld dat Hinke te Loo bezoek ontvangt in het verzorgingstehuis in Apeldoorn vanuit de Jachtlaankerk.
- c. Door de uitval van Bert Boxtart (heup gebroken in Noorwegen) is de kerkband van okt. en nov. pas begin november digitaal verstuurd. Sorry daarvoor.
- d. Er is veel informatie opgevraagd en ontvangen over de zin en onzin van een Bestuurs Aansprakelijkheids Verzekering (BAV). We zijn aan alle kanten reeds goed verzekerd en hebben onze financiën goed op orde, dus deze verzekering voegt niets meer toe.
- e. Veel mailverkeer met BUMA/Stemra, PKN en anderen over de mogelijke noodzaak om auteursrechten te betalen over de dingen die we doen in een kerkdienst en over de inhoud van onze website. Edo en Derk zijn bezig dusdanige aanpassingen te plegen zodat we gaan vallen onder de Spaanse wetgeving.
- f. Onze kerkzaal maakt deel uit van een unit van 9 eenheden zonder dat er formeel een VVE is. Henk de Jong is bezig dit beter te regelen.

Pastorale zaken:

Vacatures: Marjolein heeft 2x een oproep gedaan vanaf de kansel om de kerkenraad aan te vullen. Door de ziekte van Ypie en het uitvallen (tijdelijk) van Bert, is de bezetting zeer kritisch geworden. Schrik dus niet als u benaderd wordt. Denk er maar vast serieus over na.

We bespreken met de predikant een aantal gemeenteleden die extra aandacht nodig hebben.

De volgende inspiratie-ochtenden zijn op de dinsdagen:

20 november en 11 december (in de Kerkzaal!!!).

Het thema van 20 november zal opnieuw gaan over het boek van Jan Offringa. Thema: ***Wonderen of verwondering.***

Eeuwigheidszondag (25 nov.). Een ieder die het afgelopen jaar een dierbare heeft verloren, zal uitgenodigd worden om een kaarsje aan te steken.

Rondvraag:

Vertrek van Bram en Martine naar Nederland. Op korte termijn zullen vele van hun taken binnen de gemeente, overgedragen moeten worden aan anderen.

Rooster: We zullen een nieuw rooster maken tot eind december waarin we ook gelukkig enkele hulp-kosters kunnen inroosteren.

Bezetting afgelopen zomer. De KR leden zullen hun afwezigheden beter op elkaar moeten afstemmen zodat er altijd voldoende bezetting is.

Kascontrole. We zoeken nog een reserve kandidaat voor de kascontrole in april 2019.

De koffieketel is stuk. Er zal nog 1x geprobeerd worden hem te maken anders schaffen we een nieuwe aan.

Binnenkort wordt het keukenraam in de pastorie vervangen door een raam met dubbel glas.

Afsluiting. Bert sluit de vergadering met gebed.

De volgende kerkenraadsvergadering is op (Dv) 10 december 2018.

Eeuwigheidzondag

Op de laatste zondag van november was het weer Eeuwigheidzondag of zoals we het ook wel noemen Gedachteniszondag. Op die zondag herdenken wij in de eredienst de gemeenteleden die in het afgelopen jaar overleden zijn. In onze gemeente is het gebruik dat ook zij die dicht bij ons staan herdacht kunnen worden door een kaars aan te steken. Een mooie manier om vorm te geven aan de gedachte dat zij die zijn overleden niet zomaar van de wereld zijn verdwenen.

Onderstaand een gedicht dat dit mooi verwoordt:

*De mensen van voorbij wij noemen ze hier samen
De mensen van voorbij wij noemen ze bij namen*

*Zo vlinderen zij binnen in woorden en in zinnen
en zijn wij even bij elkaar aan 't einde van het jaar*

*De mensen van voorbij zij blijven met ons leven
De mensen van voorbij ze zijn met ons verweven
in liefde, in verhalen die wij zo graag herhalen
in bloemengeuren, in een lied dat opklinkt uit verdriet*

*De mensen van voorbij zij worden niet vergeten
De mensen van voorbij zijn in een ander weten
Bij God mogen ze wonen daar waar geen pijn kan komen
De mensen van voorbij zijn in het licht, zijn vrij*

Hanna Lam (1928 – 1988)

Overledenen in het afgelopen kerkelijk jaar: nov. 2017 - nov. 2018

17 febr. 2018	ds. G.H. Harms	88 jaar
13 maart	ds. J.B van der Veen	83 jaar
24 april	Ingeborg Melde-Ratelband	80 jaar
18 mei	Wilma Homburg (van Noppen)	90 jaar
12 sept.	Geertje van Noort (Bergsma)	84 jaar
20 nov.	Aad van Duinen (Vink)	81 jaar

Jezus,

het geschenk van de waarheid

(ingebracht door Henk de Jong)

De waarheid bevindt zich in zwaar weer. Denk aan het vele fake news dat belangengroepen - politieke leiders en zelfs christenen niet uitgezonderd - ongeneemd verspreiden. Trump is er zijn politieke carrière mee begonnen: Barack Obama zou niet in Amerika, maar in Kenia geboren zijn. Ook Rusland doet een flinke duit in het zakje, bijvoorbeeld door de misleiding rond vlucht MH-17. Kunnen we in zo'n klimaat nog wel zeggen dat Jezus de waarheid is?

De manipulatie van de waarheid heeft in onze tijd tot een crisis van de waarheid geleid. Wie kun je nog vertrouwen?

Wat moet je nog geloven? Maar de crisis gaat dieper. Onze cultuur staat wantrouwend tegenover het woordje 'waarheid' als zodanig. Marx, Freud en Nietzsche, de drie 'meesters van de achterdocht', hebben immers blootgelegd dat achter veel waarheidsclaims onmiskkenbaar economische belangen, seksuele driften en machtsaanspraken schuilgaan. Onze cultuur maakt dan ook een scherp onderscheid tussen feiten en meningen. Feiten zijn waar.

Maar op geloofs- en politieke overtuigingen is het woord 'waarheid' per definitie niet van toepassing. Dé waarheid is een fictie, ieder mens heeft zijn eigen interpretatie van de werkelijkheid. Uiteindelijk kent onze samenleving maar één waarheid: je mag alles geloven, zolang je maar niet de waarheid claimt en ieder in zijn waarde laat. In deze atmosfeer leven wij, wij ademen die in en worden erdoor beïnvloed. Ook christenen kunnen er daarom beducht voor zijn om voor hun geloof nog het woord 'waarheid' te gebruiken. Temeer daar het christendom zich in de loop van de geschiedenis in naam van de waarheid schuldig heeft gemaakt aan kruistochten, ketterjachten, kolonialisme, onderdrukking van vrouwen, zwarten en homo's, enzovoort. Ja, het woordje 'waarheid' zit in de verdachtenbank, maar de kerk is daar mede schuldig aan. Kunnen we het woord 'waarheid' nog wel gebruiken? Durven we nog te geloven dat er waarheid is?

Geschenk

Soms stuit je op een Bijbeluitleg die zo verrijkend is, dat je hem graag het voordeel van de twijfel geeft. Dat heb ik met de vertaling en uitleg die Gert Knepper van Johannes 1:14-17 geeft.* In deze verzen wordt de grootheid, de glorie, van Jezus Christus gepredikt, onder meer door die te vergelijken met de grootheid van Mozes. Wat is eigenlijk het meerdere van Jezus ten opzichte van Mozes? Ook van Mozes immers straalde Gods glorie af (Exodus 34:29-35) en de Thora was toch Gods grote geschenk aan Israël? In de vertaling van Knepper komt het volle accent op het woord 'waarheid' te liggen. Mozes gaf (het geschenk van) de wet, met Jezus kwam 'het geschenk van de waarheid'. Zo vertaalt Knepper de staande uitdrukking 'genade en waarheid'. Volgens hem heeft het woord 'waarheid' hier al de specifieke betekenis die het ook elders in het evangelie naar Johannes heeft, namelijk 'de goddelijke werkelijkheid, zoals Jezus die geopenbaard heeft' (zie Johannes 8:40-47, 14:6,14:16,16:13). Zoals gezegd geef ik deze uitleg graag het voordeel van de twijfel, temeer daar het woord 'waarheid' in het evangelie naar Johannes inderdaad alles te maken heeft met het zicht krijgen op de ware werkelijkheid waarin wij leven, de van ons uit ontoegankelijke werkelijkheid van God. Hieronder wil ik daar

enkele aspecten van belichten.

Waarheidsvraag

Ten eerste valt op dat Johannes het woord 'waarheid' buitengewoon vrijmoedig gebruikt. Mogelijk denkt iemand dat dit in zijn tijd, anders dan in de onze, nog onbevangen gebeuren kon. Maar niet geheel toevallig komt in het Johannesevangelie aan de orde dat ook toen de waarheidsvraag in het geding was. Als onze Heer zegt dat Hij naar de wereld is gekomen om van de waarheid te getuigen, luidt de reactie van Pilatus, de sceptische politicus: 'Wat is waarheid?' (Johannes 18:37-38)

Ten tweede gebruikt Johannes het woord 'waarheid' voor de grote daden die hij van Jezus gezien en gehoord heeft (Johannes 5:30-33; 9:33-35; 21:24-25). Daarin zit een feitelijke laag. Johannes was erbij toen Jezus het brood brak tot iedereen genoeg had. Hij was erbij toen Jezus zijn doorboorde handen en zijde aan Thomas toonde. Hij is een getuige van wat het oor heeft gehoord, het oog heeft gezien en de handen hebben getast (Johannes 20:27; 1 Johannes 1:1). Jezus is de waarheid in levende lijve.

Ten derde geeft Johannes het woord 'waarheid' een glorieuze klank. Hij spreekt over 'het geschenk van de waarheid'. Ook dat heeft alles met Jezus te maken. Het eerste wat Johannes te binnen schiet als hij aan Jezus denkt is glorie, luister, grootheid (zie Johannes 1:14). Via de goddelijke schittering in Jezus' doen en laten, spreken en zwijgen heeft Johannes in Jezus Gods heerlijkheid en grootheid gezien.

Naargeestig

Onze cultuur staat - niet geheel ten onrechte – wantrouwend, cynisch zelfs, tegenover het woordje 'waarheid'. Maar met welk gevolg? Een wereld zonder (respect voor de) waarheid wordt een intens lelijke en diep naargeestige wereld. Het is een wereld waarin fake news en framing mensen tegen elkaar uitspelen, tegen elkaar in het harnas jagen en onzeker en verward maken. Het evangelie naar Johannes reikt een luisterrijk alternatief aan: in deze wereld kunnen we op het spoor van de waarheid komen. Een waarheid vol

van schoonheid, waarachtigheid en goedheid. Ze is van een feitelijk karakter: Jezus' goedheid, liefde, offer, nederigheid en trouw zijn de laatste en heerlijke waarheid. We hoeven tegenover deze waarheid geen achterdocht te hebben, ze is volkomen transparant en heilzaam. Gods glorie straalt ervan af. Ze is een geschenk. Gods geschenk aan mensen die leven in duisternis.

De waarheid is niet om bang voor te zijn

Dit zicht op de waarheid betekent niet dat wetenschappelijk onderzoek zinloos en encyclopedieën overbodig zijn geworden. En al helemaal betekent dit niet dat de waarheid die Jezus is tot een soort dictatuur van de waarheid zal leiden, waarin doorvragen en zelfstandig nadenken verboden zijn -Jezus' leerlingen deden immers niet anders. De waarheid is niet iets om bang voor te zijn, ze drijft de angst uit (1 Johannes 4:18). De waarheid onderdrukt niet, maar maakt vrij (Johannes 8:32). Tegelijk is deze waarheid niet lievig of soft. Ze schijnt als een licht in onze duisternis. Ze is uiterst confronterend, omdat Jezus' liefde en dienstbaarheid bijvoorbeeld blootleggen hoezeer wij van God vervreemd zijn, hoe onbetrouwbaar wij mensen zijn en hoezeer wij ons door onze machtswellust en trots kunnen laten leiden (zie bijvoorbeeld Johannes 13:3-8). Toch mogen we ons bij de waarheid die Jezus is volkomen veilig weten: 'Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.' (Johannes 3:16)

Ontzag

Binnen de gemeente van Christus mogen we vieren dat er waarheid is in deze wereld vol verwarring, onzekerheid en leugens. Jezus is Gods geschenk van de waarheid. Dankzij Hem krijgen we zicht op het grote geheim van het bestaan, God zelf. En vol ontzag

houden we de adem in: wat een glorie!

Voor deze waarheid hoeven we ons niet te schamen, ook in onze cultuur niet. Hier hunkert immers iedereen naar?

Jan Mudde is predikant van de Wilhelminakerk (NGK) in Haarlem.

ingebracht door Bert Boxtart

Vluchtelingen versterken en verrijken onze wereld

Te vaak wordt migratie enkel als een probleem gezien. We moeten vluchtelingen op de eerste plaats juist dankbaar zijn om alles wat ze ons geven, zo stelt pater Adolfo Nicolás, de algemeen overste van de jezuïetenorde.

Als er één reden is om de migranten naar Europa dankbaar te zijn, dan is dat ze ons helpen de wereld te ontdekken. Zelf heb ik meer dan dertig jaar in Japan geleefd, vier jaar lang heb ik gewerkt in een centrum voor immigranten, meestal mensen zonder de benodigde papieren. In het licht van mijn eigen ervaring kan ik zeggen dat

migratie een positieve inbreng heeft in het ontvangende land, ondanks alle moeilijkheden en onbegrip.

Beperkte horizon

De communicatie tussen culturen ontwikkelt zich door middel van vluchtelingen en migranten; zo is de wereld gevormd die we nu kennen. Het gaat niet slechts om een vreedzaam naast elkaar bestaan van culturen, maar de betrokken culturen veranderen hierdoor ten diepste. Dit leert ons de geschiedenis. Ook de godsdiensten, christendom, islam en jodendom, hebben zich over de wereld verspreid dank zij de migranten, die hun vaderland hebben verlaten en naar vreemde plekken zijn getrokken. We moeten hun dankbaar zijn, want zij hebben ons de huidige wereld 'gegeven'. Zonder hen zouden wij opgesloten zitten binnen onze eigen beperkte cultuur, onze eigen vooroordelen en onze eigen beperkingen.

Vluchtelingen vormen tegelijkertijd het zwakste en het sterkste deel van de mensheid

Elk land loopt het risico zich op te sluiten binnen een beperkte horizon. Dankzij deze vreemdelingen kan ons hart zich openen en kan ook ons eigen land zich openen voor een nieuwe dynamiek. Samen de dagelijkse problemen te lijf gaan, in het bewustzijn van onze verschillen, brengt ons bijeen en helpt ons nieuwe mensen te worden.. Het zijn de migranten die de Verenigde Staten hebben opgebouwd, een land waarbinnen de democratie zich heeft kunnen ontwikkelen. Deze democratie is geen vrucht van het toeval; ze komt voort uit de smeltkroes van culturen en personen die aan de oorsprong ligt van het land zoals het nu is. En dit is maar één voorbeeld. Zo kunnen ook nu de migranten ons helpen ons hart te openen en groter te worden dan ons eigen kleine ik.

Weg, waarheid, leven

Ze zijn niet enkel gasten; ze kunnen onze maatschappij versterken en een belangrijke inbreng hebben in de groei van onze eigen cultuur. De hele mensheid wordt er rijker van. Een Japanse bisschop zei over Jezus' uitspraak "Ik ben de weg, de waarheid en het leven", dat deze woorden van Jezus ook van toepassing zijn op

andere godsdiensten. Als generale overste van de jezuïeten, die op zijn reizen met veel mensen en culturen in contact komt, kan ik zeggen dat deze bisschop gelijk heeft. Azië zou zich uitstekend kunnen zien als 'de weg'. In Azië zoekt men voortdurend naar 'de weg', naar het 'hoe': hoe aan yoga te doen, hoe zich te concentreren, hoe te mediteren. Yoga, zen, godsdiensten, en ook judo – dat gezien kan worden als de weg van de zwakke mens, omdat deze zich hier bedient van de kracht van de ander – alle kunnen worden gezien als 'wegen'.

Globaal gezien, kunnen we zo zeggen dat de Verenigde Staten en Europa zich vooral bezig houden met de 'waarheid', terwijl Latijns Amerika en Afrika gericht zijn op het 'leven'... Daarom hebben we allen nodig, want allen leveren een eigen bijdrage aan de mensheid. De tijd is gekomen dat we de mensheid moeten zien als één geheel en niet een samenstel van landen, van elkaar gescheiden door tradities, culturen en vooroordelen... Daarom moeten we migranten en vluchtelingen dankbaar zijn voor deze bijdrage aan een allesomvattende mensheid.

Moed

Bovendien vormen vluchtelingen tegelijkertijd het zwakste en het sterkste deel van de mensheid. Het zwakste omdat ze angst, geweld, eenzaamheid en vooroordelen hebben ervaren. Maar tegelijkertijd zijn ze ook het sterkste deel van de mensheid: ze laten ons zien hoe angst kan worden overwonnen, hoe moed risico's aandurft. In hun hoop op toekomst hebben ze geleerd zich niet te laten verlammen door moeilijkheden; eenzaamheid hebben ze weten te overwinnen door solidariteit met elkaar. Ze hebben bewezen dat een mens zwak is, maar sterk kan worden.

We kunnen van migranten en vluchtelingen leren om echt barmhartig te zijn

Ze hebben ons geleerd dat er diepere waarden en werkelijkheden zijn in het leven. Dit komt meer voor bij mensen die in extreme situaties leven. Toen een broer van mij in de Verenigde Staten vreesde dat een brand in de omgeving ook zijn huis in de as zou leggen, bracht hij niet zijn geld in veiligheid, maar zijn fotoalbums die zijn wortels en zijn leven bevatten. Op dat moment besepte hij

dat het allerbelangrijkste niet eigen huis en bezit is, maar wat er binnen in de mens leeft. Dit hebben ook de vluchtelingen ervaren, toen ze het gevaar onder ogen hebben gezien. Laten we zelf – al is het maar even – denken: als we geen huis meer zouden hebben, geen familie, geen communicatie... als we alleen maar het leven zouden hebben en dat nog bedreigd, wat zouden we doen? Wat zouden we denken? Naar wat of wie zou onze liefde uitgaan?

Wereldomvattende gemeenschap

We vieren dit jaar het Jaar van de Barmhartigheid, een centraal begrip in veel godsdiensten. Zonder barmhartigheid kunnen we niet leven; de migranten en de vluchtelingen tonen ons een wezenlijk aspect ervan. Wanneer iemand alles heeft, is het niet zo moeilijk barmhartig te zijn, maar wanneer iemand niets heeft en toch barmhartig is – zoals hier en nu – dan betekent dat veel meer en wordt het gezicht van de barmhartigheid veel reëler. Zo kunnen we van migranten en vluchtelingen leren om echt barmhartig te zijn. We leren om ten diepste mens te zijn, we leren de wereld en niet onze eigen beperkte cultuur als onze levenshorizon te zien. We leren van hen om leden te zijn van een wereldomspannende mensengemeenschap.

Deze tekst is gebaseerd op een toespraak die pater Nicolás hield op 14 januari 2016, de internationale dag voor migranten en vluchtelingen, in de Gésu-kerk in Rome, en verscheen eerder in La Civiltà Cattolica. Vertaling/bewerking voor Ignis: Jan Peters SJ.

Over de auteur

Pater **Adolfo Nicolás SJ** is een Spaanse jezuïet, werkte geruime tijd in Azië, en was van 2008 tot 2016 de algemeen overste van de Sociëteit van Jezus.

ingebracht door Bert Boxtart

De ontdekkingsreis van Rosita Steenbeek

Rosita Steenbeek zocht de vluchtelingen op in kampen aan de grenzen van Europa. Ze schreef er een boek over: *Wie is mijn naaste?* Jan Stuyt las het vanuit zijn jarenlange ervaring met vluchtelingen.

Rosita Steenbeek is een Nederlandse schrijfster die al geruime tijd woont en schrijft in Rome. Haar laatste boek gaat over ontmoetingen met vluchtelingen aan de randen van Europa: op Lampedusa en Sicilië, en in de Syrische kampen in Libanon.

Omdat ze de genoemde plekken meerdere keren bezoekt met tussenpozen van maanden, worden de beschreven ontmoetingen veel meer dan vlugge schetsen van een goede waarnemer. We worden meegenomen in verhalen van verdriet, vriendschap, ontredding, veerkracht en onuitroeibare hoop. We zien de uitwassen van de Turkijedeal en hoe politici pronken met het werk van anderen. Als iemand die gewerkt en gewoond heeft in kampen vol vluchtelingen, herken ik in het boek de verzuchting van een

vrijwilliger op Sicilië: 'Ik kan de wereldpolitiek vanaf mijn plek niet beïnvloeden, maar ik weet dat ik in het leven van een paar mensen een verschil heb kunnen maken'.

Herdenking Allerzielen

Vieringen op initiatief van mensen uit kerkelijke kring voor de mensen die zijn omgekomen aan de grenzen van Europa vinden in Nederland en Vlaanderen vaak plaats onder het motto 'Sterven aan de hoop'. De jaarlijkse herdenking rond Allerzielen, aan de steiger in de Amstel in Amsterdam, bij de Hermitage, is er een voorbeeld van. Daar staan de mensen centraal die verdronken in de Middellandse Zee. Het initiatief in Amsterdam wordt gedragen door het [Jeannette Noëlhuis](#) en de Protestantse Diakonie. Die term 'sterven aan de hoop' is geïkt door de gemeenschap van [Sant'Egidio](#) die zulke vieringen al jaren organiseert in Rome en ook in Vlaanderen.

We hebben er de laatste jaren nogal wat naasten bijgekregen waar niemand om vroeg

Rosita beschrijft zo'n viering die ze meemaakte in de Santa Maria in Trastevere. Sant'Egidio is ook initiatiefnemer van de humanitaire corridors: dat is een manier om kleine aantallen kwetsbare vluchtelingen op een veilige manier, per vliegtuig, over te brengen naar Europa. In het boek wordt beschreven hoe mensen zich verzamelen op het jezuïetencollege in Beiroet om vandaar te reizen naar Italië of België. Ik ben toevallig via de parochie betrokken bij een gezin dat afgelopen juni op die manier overkwam van Istanbul naar Antwerpen. Het komt dan allemaal heel dichtbij. In het boek lees je over de worsteling van de Italiaanse vrijwilligers die maanden en jaren in de kampen met Syriërs wonen en die mee beslissen over wie op die manier naar Europa mag en wie niet...

De ontdekkingsreis van Rosita Steenbeek

De titel van het boek is *Wie is mijn naaste?* Je realiseert je al lezende dat we er de laatste jaren nogal wat naasten bijgekregen hebben waar niemand om heeft gevraagd. Kerkelijke organisaties doen wat ze kunnen in Europa om waarden van menselijkheid en naastenliefde hoog te houden, maar de kerken zijn hun macht en

hun moreel gezag in ons deel van de wereld de laatste twintig jaar reddeloos kwijtgeraakt. Het morele vacuüm werd niet gevuld en de [populisten](#) spinnen er garen bij. Boeken als dit herinneren ons aan waarden die leven gevend zijn.

Je zit erbij en je voelt het vertrouwen en de vriendschap.

Het boek pretendeert niet om oplossingen aan te reiken. De schrijfster neemt je mee in haar eigen ontdekkingsreis. Eén van de mooiste episodes vind ik de beschrijving van wat er gebeurt in de vrouwen tent in het kamp in Libanon als de dames onder elkaar zijn en hun sluiers mogen afdoen. Je zit erbij en je voelt het vertrouwen en de vriendschap.

De ondertitel van het boek luidt: Mijn verhaal over de vluchtelingenopvang. Het is inderdaad een heel persoonlijk boek geworden. Mijn conclusie: Rosita Steenbeek ging op reis om onze nieuwe naasten te ontdekken en onderweg is ze zelf voor die anderen een naaste geworden.

Rosita Steenbeek. [Wie is mijn naaste?](#) Prometheus, Amsterdam, 2018, 296. €19,99

Over de auteur

Jan Stuyt SJ, jezuïet, was deken van Nijmegen en directeur van de Jesuit Refugee Service Europe. Momenteel is hij secretaris van de Vlaamse en Nederlandse jezuïeten.

**De kerkenraad wenst U
gezegende kerstdagen
en een gelukkig NieuwJaar !**

Verantwoording

De in deze kerkband gepubliceerde artikelen zijn o.a. overgenomen uit de onderstaande:

Levensbeschouwelijke sites:

www.pkn.nl
www.reliwerk.nl
www.vrijzinnig.nl
www.protestant.nl
www.kerknieuws.nl
www.refdag.nl
www.statenvertaling.net
www.igniswebmagazine.nl

www.cgk.nl
www.debijbel.nl
www.vrijzicht.nl
www.christelijkweekblad.nl
www.hetgoedeleven.com
www.bruggenbouwers.com
www.nieuwwij.nl
www.ikonrtv.nl

Muziekagenda

Momentos de Musica organiseert weer het traditionele kerstconcert/samenzang, met onze organist Peter Neeteson achter de vleugel en orgel, ontvangst met cava en na afloop kerstbrood, oliebolletjes, glühwein, warme chocolademelk, wijnen en fris.

Datum: 15 en 16 december om 14:30 uur.

Locatie: Carrer del Mila 17, (Costa Nova), Javea

Prijs all-in € 19, waarvan € 2 aan Caritas Javea wordt gedoneerd.

Kaarten via www.momentosdemusica.es of telefonisch bij Peter Neeteson 00 34 634 979 620

Als je echt luistert naar iemand

dan kijk je als het ware in de ziel

Dorine Keizer
haar werk als
verschillende
die allemaal
verhaal aan
Of juist niet.
is een prater,
mensen vinden
dat je er voor
echt

ingebracht door Bert Boxtart

komt tijdens
ouderenpastor
mensen tegen
hun unieke
haar vertellen.
"Niet iedereen
sommige
het gewoon fijn
ze bent. Het is
maatwerk."

*In dit artikel
over het dagelijks werk van een ouderenpastor en hoe dit de
gemeente ondersteunt.*

leest u meer

Dorine is kerkelijk werker in de wijkgemeente Allererf in Veenendaal, speciaal voor de oudere gemeenteleden. "Het werk is heel gevarieerd, zo verzorg ik uitvaarten maar bezoek ik ook mensen die een jubileum vieren, dat zijn natuurlijk heel verschillende ontmoetingen. Omdat ik in een verzorgingshuis bij het ouderenpastoraat heb gewerkt was de stap naar ouderenpastor van een gemeente niet zo groot. Nu ik me bewust op deze doelgroep richt kan ik echt de diepgang zoeken van het pastorale werk."

"Als ouderenpastor wil je de mensen vertellen: we zien je, we weten dat je er bent, ook al kan je misschien niet meer naar de dienst komen op zondag. Bij de doelgroep behoren ook meer diepgaande gesprekken, mensen vertellen hun levensverhaal. Dit kan heel ondersteunend en helend werken. Ik stel me dienstbaar op: wat heeft u nodig? Of: wat kan ik voor jou betekenen? De breedte van

het werk vertaalt zich ook in de breedte van de kerk, iets wat bij deze doelgroep ook sterk uiteen kan lopen, zeker op een plek als Veenendaal.'

"Het mooiste aan mijn werk vind ik dat ik er mag zijn voor mensen in het licht van God. Het is niet altijd even overzichtelijk werk: aan het begin van de week deel ik mijn afspraken in en mijn agenda ziet er altijd anders uit. Maar als ik op de fiets stap, op weg naar de eerste afspraak dan bid ik of God met mij meegaat. Voorafgaand aan een gesprek richt ik mij op de persoon die ik ga ontmoeten. Vandaag denk ik bijvoorbeeld aan een vrouw wiens echtgenoot recent is overleden. Morgen bezoek ik haar en kijken we samen hoe het leven nu verder gaat. Na afloop van een gesprek bid ik weer: God, ik laat het los en leg het in Uw handen. Dat ervaar ik dan ook zo."

Bijzondere ontmoeting

Het overkomt kerkelijk werkers regelmatig, een kijkje in de ziel. Eén ontmoeting van de afgelopen tijd springt er voor Dorine uit. "Tijdens een kennismakingsgesprek ontmoette ik een mevrouw die bijzonder teleurgesteld was in de kerk. Daarnaast had ze het gevoel dat ze niet gezien was en niet gehoord. Ik vroeg haar in de Bijbel op zoek te gaan naar een persoon die haar aansprak, of juist niet. Ze koos voor het verhaal van Hanna, die haar zoontje naar de tempel brengt. Hierover zijn wij in gesprek gegaan, over waarom zij zichzelf in dit verhaal herkende. De eenzaamheid, het gevoel niet gehoord te worden maar ook de blijvende aanwezigheid van God. Samen zijn we steeds meer gaan begrijpen dat geloof toch een rol speelt in haar leven en dat ze mag geloven op de manier die bij haar past. Aan het eind van onze sessie van vier gesprekken vertelde ze mij: 'Er is nog nooit iemand geweest die op deze manier echt naar mij geluisterd heeft.' Dat trof me wel, ik kan dan vertellen dat ik er namens God mag zijn voor haar."

Thuisgevoel

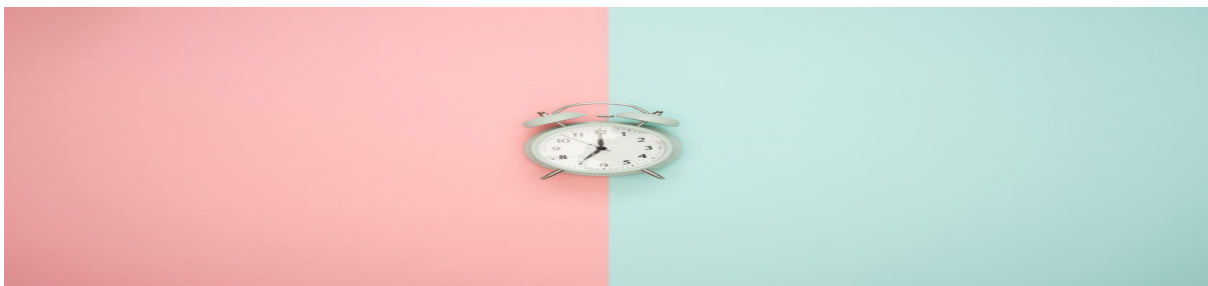
Dorine is vrij recent gestart bij deze gemeente. "Het voordeel is dat je zonder vooroordelen mensen ontmoet en je onderzoekt wat de wederzijdse verwachtingen zijn. Beginnende kerkelijk werkers wil ik

graag meegeven dat het belangrijk is dat je de structuur kent van een gemeente. Verder is het goed om op zondag af en toe de kerkdienst te bezoeken. Zo ben je letterlijk zichtbaar. Echt aanwezig zijn zit ook in kleine dingen. Omdat ik op de fiets door de wijk ga ben ik opmerkzaam. Even zwaaien naar die meneer achter het raam kan ook al wat betekenen."

"Qua werk voel ik me helemaal thuis in Veenendaal en qua geloof vind ik het mooi om te merken dat het een brede gemeente is. Dat is voor mij ook wel een kenmerk van de Protestantse Kerk, alles is er. Voor mij hoeft het niet zo te zijn dat de predikant en ik helemaal theologisch op één lijn zitten, dat verschil is juist ook prettig als mensen zich niet helemaal kunnen vinden in de algemene lijn van een lokale kerk of predikant. Als er maar wederzijds respect is."

Ouder worden

(ingebracht door Bert Oosthoek)

Soms voel ik me een oude vader. Ik kreeg Hannah toen ik nog net 41 was. Dus zal ik haar voor het eerst naar school brengen op mijn 45^e. Als ze op kamers gaat ben ik rond de 60; als ze (misschien) ooit gaat trouwen minimaal 70. En dan zie ik die jonge ouders met een compleet gezin in hun 'twenties'... Het zijn van die momenten dat ik voel dat de jaren gaan tellen. Ik word oud(er). Het beeldscherm staat ook al groter ingesteld... En van die overtollige kilo's kom ik niet meer gewoon af door te letten op wat ik eet en gewoon te bewegen. Aan de andere kant denk ik: so what? Er valt zoveel te genieten. Hangt daar een leeftijd aan?

Ouder, maar nog lang niet bejaard!

Op veel verjaardagen waarop iemand nog een dag eerder 29, 39 of 49 was heerst er een soort taboe op de nieuwe leeftijd, of wordt het juist groots gevierd met als uitsmijter: 30 is het nieuwe 20, 40 het nieuwe dertig, 50 het nieuwe 40 enz. En laten we wel wezen: als je foto's bekijkt van hoe onze opa's en oma's er op hun 50ste uitzagen, dan leken ze wel bijna bejaard! Alleen de kleren al. Tegenwoordig kun je er tot op hoge leeftijd gewoon leuk en vlot uitzien, en dat scheelt al een hoop in hoe je je bij je leeftijd voelt.

Niet minder, maar meer

Je leeftijd is iets waar je je het beste maar mee kunt verzoenen. Het wordt niet alleen maar minder. Het wordt ook meer. Meer ervaring, meer rust: omdat je meer gezien hebt en hebt meegemaakt, laat je je ook niet meer zo snel gek maken. Ik denk wat dat betreft dat ik daardoor een betere ouder ben dan ikzelf een aantal jaren geleden zou zijn geweest. Dat is voor iedereen verschillend, maar voor mij is het beter nu, denk ik.

Ouder worden in geloven

Ik heb het gevoel dat het ouder worden me ook helpt in mijn geloof. Ik kan het beter uithouden met mijn [twijfel](#), omdat het me minder onzeker maakt. Ik heb al vaker getwijfeld aan van alles, ook aan mezelf, en het is vaak weer goed gekomen. Ik besef dat dat niet voor iedereen zo is en dat ouder worden juist kan betekenen dat je je geloof stukje bij beetje verliest. Kijk dan eens of er een ander soort geloven voor in de plaats komt, waarvoor de manier van geloven van je jeugd plaats maakt. Je bent niet meer zoals vroeger, dat is het hele pijnpunt van ouder worden, maar je wordt wel een nog mooier en wijzer mens.

Grootste bijzaak

We kunnen er maar druk mee zijn, met dat ouder worden. Per saldo is het gewoon een feit waar we mee moeten leren om gaan. Niets meer en niets minder. Maar daarom is het wel de grootste bijzaak van ons leven. Geniet er maar van.

(www.mijnkerk.nl) auteur: [Otto Grevink](#)

Ouderen met een migratieachtergrond:

de eenzaamste groep

(ingebracht door Bert Boxtart)

Maar 'hoopverleners' zetten de schouders eronder

Beeld door: Brian Evens

Tig jaar geleden maakten zij van Nederland hun thuis, op latere leeftijd haalt de eenzaamheid Turkse en Marokkaanse Nederlanders in. Ouderen met een migratieachtergrond voelen zich vaak eenzaam. Wetenschappers en 'hoopverleners' proberen daar iets aan te doen.

Elke week komt in een Amsterdamse bibliotheek een groep ouderen samen om colleges te volgen van studenten of afgestudeerden. De interactieve lessen gaan over geschiedenis, kunst, politiek, technologie, mensenrechten, democratie of

zingeving. Ze praten ook over de actualiteit en na afloop van iedere collegereeks volgt een excursie om de stad beter te leren kennen. Met het Senioren College probeert Salih Türker (37), projectleider van de Turkse Ouderenraad, ouderen met een migrantenachtergrond te helpen sociale contacten te vinden.

Dat is nodig, want als wordt gevraagd of ze een goede vriend(in) missen, leegte ervaren of zich in de steek gelaten voelen, dan reageren onder andere vooral ouderen en Nederlanders met een niet-westerse migratieachtergrond bevestigend. Dat blijkt uit [een rapport van het CBS uit 2016](#).

Van beide kanten

Tineke Fokkema (52) doet al jaren onderzoek naar eenzaamheid onder oudere migranten en werd dit jaar benoemd tot bijzonder hoogleraar voor de leerstoel Ageing, Families and Migration aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. “De leerstoel was echt nodig, omdat geen enkele andere leerstoel in Nederland zich richt op het welbevinden van oudere migranten. Terwijl er steeds meer eenzame ouderen zijn, vooral binnen de traditionele migrantengroepen van Marokkaanse en Turkse Nederlanders.”

Hun eenzaamheid wordt veroorzaakt door een lagere sociaal-economische status, het gevoel minder regie te hebben over het eigen leven en een slechte gezondheid, waardoor ze minder contacten kunnen leggen. Toch verklaren die oorzaken maar de helft van het verschil tussen deze ouderen en ouderen zónder migratieachtergrond, naar de andere helft wordt nog onderzoek gedaan, onder andere door Fokkema.

Als sociale uitsluiting de belangrijkste oorzaak is, dan kan de hele samenleving helpen, door te proberen migrantenouderen meer thuis te laten voelen.

“Eenzaamheid kan dus ook te maken hebben met gevoelens van uitsluiting en discriminatie of hoge sociale verwachtingen van kinderen.” Want eenzaamheid is subjectief, legt Fokkema uit: iemand voelt zich eenzaam als een verschil wordt ervaren tussen de contacten die iemand heeft en de contacten die iemand wenst. Als de voornaamste oorzaak die verwachtingen zijn, dan is volgens

Fokkema de meest voor de hand liggende oplossing die naar beneden te stellen.

“Maar als sociale uitsluiting de belangrijkste oorzaak is, dan kan de hele samenleving helpen, door te proberen migrantenouderen meer thuis te laten voelen. Dat is makkelijker gezegd dan gedaan, vooral gezien het politieke klimaat, maar ik denk dat we het moeten blijven proberen. En ouderen met een migratieachtergrond kunnen ook meer proberen om contact te zoeken buiten hun eigen gemeenschap, om zich prettiger te voelen in Nederland. Het moet van beide kanten komen.”

Hoopverleners

Volgens Fokkema is de kloof tussen wetenschap en praktijk nog te groot, waardoor de oplossingen voor eenzaamheid onder migrantenouderen op zich laten wachten. “Wetenschappers doen onderzoek naar ouderen met een migrantenachtergrond, maar er zijn ook mensen die elke dag met hen werken. “Om het welbevinden van ouderen te vergroten moeten beide kanten meer van elkaar leren”

Türker probeert dat als projectleider van de Turkse Ouderenraad op verschillende manieren, door bijvoorbeeld het organiseren van ‘Alzheimer theehuizen’ en het opzetten van het Senioren College. “We verzorgen colleges over de relatie tussen Nederland en Turkije, die bestaat al meer dan vierhonderd jaar.” Ouderen beseffen dan dat zij geen vreemden zijn, maar al eeuwenlang onderdeel zijn van de Nederlandse samenleving, aldus Türker.

“Het is belangrijk om gewaardeerd te worden. Geen aandacht leidt tot eenzaamheid, uitsluiting en vijandigheid. Dat is niet anders wanneer je ouder wordt.” Daarom werkt de Ouderenraad met wat zij noemt ‘hoopverleners’: vrijwilligers die door bij te dragen aan verschillende activiteiten ouderen ‘zelfvertrouwen teruggeven’. “Niet iedereen is een hulpverlener, maar iedereen kan wel hoopverlener zijn.”

Een van die hoopverleners is Tayfun Balçik (33), die met zijn initiatief ‘Toerkoes in Nieuw-West’ deze week een avond organiseerde over eenzaamheid onder Turkse Nederlanders.

“Vroeger waren er meer buurthuizen en gelegenheden voor mensen met een migrantenachtergrond. Daar is allemaal op bezuinigd, en ik denk dat het gevoelens van eenzaamheid heeft vergroot. Onze bijeenkomst is daarom ook al een vorm van bestrijding van eenzaamheid.” Naast een inhoudelijk programma is er ook Turkse muziek en pizza. “Het klinkt heel cliché, maar het is wel waar: samen eten verbindt.”

Kauthar Bouchallikht Redacteur Sociale Trends

Kauthar Bouchallikht (1994) studeerde publiek management en verhaalt voor verschillende media: van Wij Blijven Hier en Joop tot Het Parool, ...

Geliefden,

(ingebracht door Cees Bassa)

Zoals je weet zijn we dicht bij Mijn verjaardag, elk jaar wordt die door jullie gevierd. Gedurende die tijd geven jullie elkaar veel cadeautjes, is er muziek ter ere van Mij en het eten is uitstekend.

Het is fijn te weten dat in ieder geval er mensen zijn die Mijn verjaardag niet vergeten zijn. Vroeger wist iedereen nog de reden van Mijn feest, en waren ze dankbaar voor alles wat Ik voor ze deed. Maar in deze tijd weet bijna niemand dat meer. Families en vrienden komen bij elkaar en hebben een fijne tijd samen.

Ik kan me vorig jaar nog herinneren....

Het was groot feest met mooie gedekte tafels, heerlijke gerechten, fruit, noten en chocolade, gebak en drankjes. Ook de versieringen maakten het extra feestelijk. Maar weet je, Ik was niet uitgenodigd.

Ik was wel de eregast maar men was vergeten Mij een uitnodiging te sturen. Het feest was ter ere van Mij, maar Ik was er niet bij. Terwijl Ik er zo graag bij geweest zou zijn.

Om je de waarheid te zeggen, verbaasde het Me niet, want al de vorige jaren vond Ik de deur gesloten. Omdat Ik niet was uitgenodigd, besloot Ik toch stilletjes naar binnen te gaan en in een hoekje naar het feest te kijken. Iedereen was aan het drinken, men vertelde elkaar moppen en ze lachten overal om. Ze hadden het geweldig.

Tot overmaat van ramp, kwam er een dikke man in een rood pak binnen, hij had een lange witte baard. Hij riep steeds HO HO HO en hij leek dronken. Hij ging op een stoel zitten en alle kinderen kwamen aangerend alsof het feest voor hem was.

Om middernacht omhelsde iedereen elkaar. Ik stak Mijn armen wijd uit en wachtte tot iemand Mij zou omhelzen...maar niemand dacht eraan. Toen gingen ze de pakjes uitpakken en Ik keek of er voor Mij een pakje bij was, maar nee! Hoe zou jij je voelen als je jarig was en iedereen kreeg een cadeautje behalve jij, de jarige?

Toen begreep Ik dat Ik niet welkom was en ging stilletjes weg. Wat zou Ik het fijn vinden als je de komende kerst Mij mee liet vieren.

Dat Ik mee mocht delen in het feit dat Ik 2000 jaar geleden geboren werd, om voor jou te sterven aan het kruis, zodat jij mag leven. Mijn enige wens voor kerst is: dat jij dit gelooft met je hele hart.

Ik zal je wat vertellen.... Ik ben zelf een feest aan het voorbereiden, een feest zoals geen mens kan bedenken.

Ik ben al bezig met de uitnodigingen te schrijven en er is ook een uitnodiging voor jou bij. Ik zal je naam schrijven met gouden letters in een groot gastenboek. Alleen diegenen die in dat boek staan mogen binnen komen en meefeesten.

Diegenen die Mijn uitnodiging niet aannemen, laat ik buiten staan.

Bereid je voor, want als alles klaar is begint het feest.

Ik houd van je.

Jezus.

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- SURG for all
- Ooghulp Wereldwijd
- Lilianefonds
- Oikocredit

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

• Predikant

De predikant in de maanden december en januari is Henk Vijver uit Oss. In januari en februari komt ds. Saraber uit Frankrijk terug. Indien u prijs stelt op huisbezoek, verzoeken wij u dit telefonisch of in de kerk zelf te melden bij de predikant.

• De **Kerkband** komt meestal de eerste zondag van de maand beschikbaar.

Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is op de website (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder). Kopij voor de redactie van de kerkband kunt u sturen aan hetzelfde adres.

De volgende Kerkband komt (D.v.) 6 januari uit.

• **Mutaties:** Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

• De **kerkenraads**vergadering wordt meestal gehouden medio van elke maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee weken van tevoren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw: Iglesia evangélica - El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700, Denia

Kerkdiensten: Elke zondag om 11 uur (aansluitend koffie /
thee drinken)

Pastorie: Tevens correspondentieadres.
Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700, Denia.

Predikant: Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:	(emailadressen op de website)	Telefoon:
Voorzitter:	Marjolein Weggen, Benimarco	62 629 8048
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea	60 938 7739
Secretaris	Derk Rozema, Javea	68 671 7454
Penningm.	Piet vd Brugge, Benissa	96 574 8970
Lid.	Ypie Draaisma, Benissa	96 574 7431
Vacature		
Huismeester	Chris de Jong, Teulada	67 772 9509
Kerkband	Bert Boxtart, Javea	67 636 0501
Email:	alberto.cabo.del.cabrio@gmail.com	

Organisten:	Edo Luynenburg	96 575 6547
	Cor Pors	60 998 2839
	Peter Neeteson	63 497 9620

Hulp in nood:	Martine Gerth	96 579 5152
	Ati de Jong	63 023 8424

Website: www.kerkdenia.nl

Email: ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje: Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland: Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdijstichting Denia